Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tunc humanitatē ei xpi utq; ingē iudicat est iu
debunt ut doleant. diuinitatē uero ei non iu
debunt ne gaudeant. Quib' enī diuinitas ost
endit. utq; ad gaudiū de monstratur. xiiii.
Q uom non pat sed tantū filius ad iudiciū
faciendū uenturus esse credatur.
Ait er hoc beatissim' augustinus. Neq; ut
ad iudiciū uiuoq; & mortuoq; pat ipse
uenturus est. nec tam recedit a filio pat
Quom q̄ non ipse uenturus ē. quia non ipse iude
bitur in iudicio. Videbunt in quē pupugerunt
forma illa erit iudex. que stetit sub iudice. Sua
iudicabit. que iudicata ē. Iudicata ē enī inique
iudicabit iuste. Nam & cū in ypheticis literis
ad nouissimū iudiciū faciendum dns q̄ esse
uenturus. & si ei alia distinctio tantum'm no po
nat ppē ipsum iudiciū xpi debet intelligi. quia
& si pat iudicabit. p aduentū fili hominis iudica
bit. Nam ipse p sue psentiē manifestationē non
iudicat quēquā s' omne iudiciū dedit filio. ut
quia manifestabit homo iudicaturus. sic homo
est iudicatus. x. Ad non pertinet ad hanc uita
cum xpc ad uiuos ⁊ mortuos iudicandos descendit